

Undergravning paa Høfderne paa den sydlige Tange. Desuagtet foreslaar Havnekommissionens Medlemmer at sætte en Amortisationsprocent for Høfderne. Det betyder sikkert, at de kun anse dem for at have en vis begrænset Varighed, det kan vel ikke slaa fejl. Men dersom det er givet, at de kun have det, — og det tvivler jeg ikke om, jeg er overbevist om, at de kun have en vis begrænset Levetid, om jeg maa udtrykke det paa den Maade —, saa følger deraf, at jo flere og jo ældre de blive, desto større blive ogsaa de aarlige Vedligeholdelsesudgifter.

Hvad Spørgsmaalet om en Fiskerihavn uden for Tyborønkanal angaar, som jo er omtalt af Ordføreren, finder jeg ingen Anledning til at komme ind paa dette Forhold. Jeg tror for øvrigt, at det vil blive saa bekosteligt et Foretagende, at vi sikkert maa vige tilbage derfor. Det vil vist heller ikke komme i Betragtning nogen Sinde.

Jeg skal, forinden jeg slutter, henvise til en Udtalelse, der er fremkommen i Kommissionens Betænkning fra 1874, og som jeg maaske maa tillade mig at oplæse et Stykke af. Der siges der: „At Tanken, at værne vore hidtil for Havets Ødelæggelser prisinge Vesterhavskyster ved hensigtsmæssige Foranstaltninger og særlig ved Udførelsen af Høfder, først i de sidste Aar har vundet Interesse og Tilslutning, maatte selvfølgelig ved at se den overordentlige Udbredelse, som saadanne Værker i andre Kystlande have fundet, give os et levende Indtryk af, hvor langt vi i saa Henseende staa tilbage og maatte bibringe os den Overbevisning, at det er paa høje Tid, naar vi i denne Retning skulle holde Skridt med andre Nationer, at gøre Alvor af Tanken, og med Kraft at tage fat herhjemme paa den os betroede Opgave: at forhindre en stor Del af Landets successive Forsvinden og Ødelæggelse.“ Hvad nu det angaar at holde Skridt med andre Nationer, som det her udtales, maa jeg sige, at det forekommer mig ikke at være tilstrækkelig Grund til at gaa til Høfdebygning. Det forekommer mig, at Spørgsmaalet her maa være, om de Fordele, vi vinde derved, staa i nogenlunde passende Forhold til de Omkostninger, vi anvende derpaa, og herpaa er jeg overbevist om, at enhver maa svare et ubetinget Nej. Der siges saa bag efter: „Tillige staa det os nu klarere end nogen Sinde, at man ved at arbejde i dette rent negative Formaalets Tjeneste vil kunne naa saadanne positive Fordele som at aabne

den lukkede jydsk Vestkyst for Skibsfarten, hvorved Danmark skaffes isfri Vinter-Eksporthevne, og hvorved den saa haardt savnede og saa ofte forgæves projekterede Nødhavn mulig samtidig kunde blive mere end en Kimære.“ Uagtet vi have anvendt de nævnte store Summer, er der sikkert ingen Udsigt til, at vi ere nærmere ved Løsningen af de her nævnte Spørgsmaal, og vi komme sikkert aldrig saa vidt.

Den Kommission, som blev nedsat den 23. Februar 1874, fik ogsaa som Opgave at foretage Undersøgelser om, hvorvidt det vilde være muligt at anlægge en Dæmning over Odde Sund. Jeg skal blot læse nogle faa Linier op desangaaende af Betænkningen: „Ved æret Skrivelse af 20. April f. A. anmodede Indenrigsministeriet undertegnede Kommisson om under sin Overvejelse at inddrage Spørgsmaalet om Anlæg af en Dæmning over Odde Sund, hvilket antages ikke i nogen betydelig Grad at ville vidtløftiggøre Kommissionens Arbejde, da der forelaa et udførligt Materiale til dette Spørgsmaals Bedømmelse.“ Og Kommissionen svarer saa til Slutning: „Kommissonen har tillige den Opgave at gøre Forslag til Beskyttelsesarbejder for Jyllands Vestkyst. Man tror derfor i Forbindelse med de foregaaende Bemærkninger at burde anføre, at saafremt disse Arbejder efter Foretagelsen af Forsøg og nærmere Undersøgelse vise sig udførlige og ikke alt for bekostelige, tør det forventes, at ogsaa de Formaal, der tilsigtes ved Odde Sunds Afdæmning, derigennem ville kunne naas, endog paa fyldigere Maade, nemlig naar disse Formaal haves for Øje ved Planernes Udarbejdelse.“ Men dersom man nogen Sinde har haft disse Formaal for Øje, har man sikkert tabt dem af Syne for længe siden. Det er givet, idet vi, som jeg før nævnedes, samtidig med at vi have anvendt saa store Summer til Beskyttelsesarbejder, have anvendt 980,000 Kr. til Uddybning af Thyborøn Kanal. Det beviser, at de Formaal, som tilsigtedes ved Afkningen af Fjorden, ikke i lang Tid have eksisteret.

Jeg tør maaske ikke gøre mig Haab om at faa Flertal for vort Ændringsforslag, men desuagtet vil jeg paa det indstændigste anmode de ærede Medlemmer her i Tinget om at stemme mod Beviljingerne til Høfderne.

Th. Larsen: Som ærede Medlemmer ville se, har jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at der bevilges 50,000 Kr. til Paabegyndelse af en